

REMISSYTTRANDE

Datum
2014 -10- 28

Dnr
5488-14-80
Aktbilaga 2

Regeringskansliet
Arbetsmarknadsdepartementet
Enheten för arbetsrätt och arbetsmiljö
103 33 STOCKHOLM

Visselblåsare - Stärkt skydd för arbetstagare som slår larm om allvarliga missförhållanden (SOU 2014:31)

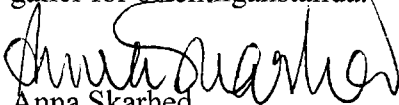
(Departementets diarienummer A2014/2170/ARM)

Justitiekanslern har anmodats att yttra sig över det förslag som läggs fram i promemorian och får härmed lämna följande synpunkter.

Jag ställer mig positiv till att stärka skyddet för arbetstagare som slår larm om missförhållanden i arbetsgivarens verksamhet. Som framgår i betänkandet kan arbetstagare som slår larm ha skydd enligt en rad andra rättsregler än den föreslagna lagen, bl.a. enligt bestämmelserna om meddelarskydd enligt tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen som skyddar mot ingripanden från det allmänna. I ett betänkande som lämnades i december 2013 föreslås ett stärkt meddelarskydd för privatanställda i offentligt finansierad verksamhet inom vård, skola och omsorg (SOU 2013:79).

Den nu föreslagna lagen ska gälla parallellt med nämnda rättsregler och övriga bestämmelser på området och är inte avsedd att påverka tillämpningen av dessa.

Ett syfte med den nya lagen är att skapa tydliga och lättillämpade regler för arbetstagare som slår larm om missförhållanden i arbetsgivarens verksamhet. Det kan emellertid ifrågasättas om man uppnår tydlighet genom att införa en ny särskild skyddslagstiftning, vars föreslagna skydd i viktiga delar är mer inskränkt än meddelarskyddet. Det finns risk för att arbetstagare som överväger att lämna uppgifter i något sammanhang felaktigt tror att de åtnjuter rättsordningens skydd endast om de uppfyller den nya lagens kriterier för stärkt skydd. I så fall skulle lagen kunna minska arbetstagares benägenhet att påtala missförhållanden, t.ex. genom att lämna uppgifter om missförhållanden till media. En sådan risk inger betänkligheter, särskilt mot bakgrund av att den nya lagen uppställer ett krav på att det ska röra sig om *allvarliga missförhållanden*, i sig ett svårtillämpat begrepp för den enskilde, att jämföra med meddelarfriheten som innebär en rätt att fritt lämna *uppgifter i vilket ämne som helst* för publicering. I detta sammanhang bör även framhållas att det kategoriska undantag från skyddet enligt lagen som föreslås gälla vid brott mot lagstadgad tystnadsplikt, är mer omfattande än de begränsningar som i motsvarande fall, vid vissa kvalificerade tystnadsplikter, gäller för offentliganställda.

Anna Skarhed